

căreia declarațiile statului francez din iulie, din septembrie și din octombrie 2002 nu constituiau, luate separat sau împreună, unul sau mai multe ajutoare de stat. Tribunalul ar fi încălcat astfel noțiunea de utilizare a resurselor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a statuat că declarațiile de susținere nu ar fi putut să implice o utilizare a resurselor publice decât cu condiția să precizeze forma și cuantumul susținerii preconizate, să fie de aplicare imediată și certă și să aibă caracter juridic obligatoriu (primul aspect). În plus, Tribunalul ar fi denaturat normele de drept național prezentate Comisiei atunci când acesta a indicat că aceste norme ar impune la rândul lor, pentru ca promisiunile să poată avea caracter obligatoriu, ca acestea să fie precise în privința condițiilor și a cuantumului susținerii promise, iar nu condiționate de o neîndeplinire a obligației de către debitor, în timp ce, în temeiul dreptului național, promiterea unui rezultat este suficientă pentru a angaja autorului acesteia. Condiția legată de apariția unor dificultăți financiare nu s-ar opune unui angajament de garanție, iar faptul că statul se comportă astfel încât să creeze convingerea că va acționa într-un anumit fel este de natură să angajeze răspunderea acestuia (al doilea aspect). În sfârșit, Tribunalul ar fi încălcat noțiunea de utilizare a resurselor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a statuat că o asemenea utilizare nu ar putea decurge din reacția piețelor care implică obligația statului de a rezolva problemele de finanțare ale France Télécom (al treilea aspect).

Prin intermediul celui de al doilea motiv, care cuprinde două aspecte, recurențele invocă o eroare de drept comisă de Tribunal în ceea ce privește calificarea ca ajutor a împrumutului din partea acționarilor consimțit de statul francez sub forma deschiderii unei linii de credit de 9 miliarde de euro în decembrie 2002. În această privință, Bouygues și Bouygues Télécom arată, în primul rând, că Tribunalul a încălcat noțiunea de ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a statuat că avantajul care rezultă din anunțarea deschiderii unei linii de credit nu este suficient de legat de transferul resurselor care rezultă din această deschidere pentru a fi posibilă constatarea unui ajutor de stat. Recurențele invocă faptul că Tribunalul impune în mod greșit ca avantajul să fie același cu utilizarea resurselor.

Recurențele invocă, în al doilea rând, faptul că Tribunalul ar fi încălcat noțiunea de avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a considerat în mod distinct punerea la dispoziția France Télécom a sumei de 9 miliarde de euro pentru a considera că aceasta nu presupunea niciun avantaj propriu sub forma unei majorări a resurselor financiare pe care France Télécom le avea la dispoziție, fără a lua în considerare, pentru a aprecia existența acestui avantaj, efectul de liniștire ce rezulta din aceste măsuri.

(¹) Decizia 2006/621/CE a Comisiei din 2. august 2004 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea France Télécom (JO L 257, p. 11).

Recurs introdus la 5 august 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) pronunțate la 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, Franța și alții/Comisia

(Cauza C-401/10 P)

(2010/C 317/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezenți: C. Giolito, D. Grespan și S. Thomas, agenți)

Celelalte părți în proces: Republica Franceză, France Télécom SA, Bouygues SA, Bouygues Télécom SA, Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, notificată prin fax Comisiei la 25 mai 2010, în măsura acesta:
- a anulat articolul 1 din Decizia 2006/612/CE a Comisiei din 2 august 2004 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea France Télécom (¹);
- a obligat Comisia să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Franceză și de France Télécom în cauzele T-425/04 și T-444/04;
- trimiterea cauzei la Tribunal pentru o nouă examinare;
- amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său, Comisia invocă trei motive.

Prin intermediul primului motiv, Comisia susține că hotărârea Tribunalului conține o motivare contradictorie cu privire la mai multe aspecte. Aceasta este situația, printre altele, atunci când Tribunalul consideră în hotărârea atacată că declarațiile, inclusiv anunțul din 4 decembrie 2002 privind împrumutul din partea acționarilor, pot fi evaluate în ansamblul lor când este vorba despre stabilirea existenței unui avantaj în favoarea France Télécom, în timp ce, când este vorba despre stabilirea unei angajări de resurse de stat, acesta consideră că există o ruptură importantă între anunțul privind împrumutul din partea acționarilor și diferitele declarații ale statului intervenite anterior.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, care cuprinde patru aspecte, Comisia invocă încălcarea în mai multe rânduri, de către Tribunal, a articolului 87 alineatul (1) CE coroborat cu articolul 230 CE. Astfel, Tribunalul ar fi încălcat noțiunea de ajutor atunci când a cerut o legătură strânsă între avantaj și angajarea de resurse de stat (primul aspect), atunci când a refuzat să recunoască angajarea de resurse de stat în anunțul și în oferta privind contractul de împrumut acordat de acționari de către statul francez în favoarea France Télécom (al doilea aspect) și atunci când nu a examinat criteriile investitorului privat avizat pentru a determina existența sau inexistența unui avantaj în favoarea France Télécom (al treilea aspect). În plus, Tribunalul ar fi ignorat marja de apreciere de care dispune Comisia atunci când efectuează analize economice complexe și prin efectuarea unui control de oportunitate a deciziei atacate (al patrulea aspect).

Prin intermediul celui de al treilea motiv, Comisia susține că Tribunalul a denaturat decizia atacată atunci când a considerat că aceasta ar fi trebuit să motiveze mai mult existența unui avantaj distinct rezultat din oferirea unei linii de credit de 9 miliarde de euro în favoarea France Télécom, precum și atunci când a constatat o ruptură importantă între declarațiile intervenite începând din luna iulie 2002 și anunțul din 4 decembrie 2002 privind contractul de împrumut din partea acționarilor.

(¹) JO L 257, p. 11.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 25 august 2010 — Finanzamt Deggendorf/Markus Stoppelkamp în calitate de administrator judiciar al patrimoniului lui Harald Raab

(Cauza C-421/10)

(2010/C 317/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Finanzamt Deggendorf

Pârât: Markus Stoppelkamp în calitate de administrator judiciar al patrimoniului lui Harald Raab

Întrebarea preliminară

O persoană plătitoare de impozit este considerată „persoană plătitoare de impozit rezidentă în străinătate” [traducere neoficială] în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (¹) în cazul în care își are sediul

activității sale economice în străinătate, sau mai este necesară și condiția ca aceasta să nu își aibă domiciliul personal pe teritoriul național?

(¹) JO L 145, p. 1

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 27 august 2010 — Delphi Deutschland GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Cauza C-423/10)

(2010/C 317/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Delphi Deutschland GmbH

Pârât: Hauptzollamt Düsseldorf

Întrebările preliminare

Conectorii electrici descriși în detaliu în ordonanță se încadrează la subpoziția 8536 69 din Nomenclatura combinată, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004 (¹), prin Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 (²) și prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 (³), care au fost adoptate în vederea modificării anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun?

(¹) JO L 327, p. 1.

(²) JO L 286, p. 1.

(³) JO L 301, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 21, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 6 septembrie 2010 — Petar Aladzhov/Zamestnik director na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Cauza C-434/10)

(2010/C 317/31)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad